Căsătoria Principesei Maria și integrarea în cultura românească (1875-1914)

Regina Maria a României s-a născut la 29 octombrie 1875 în Eastwell, provenind din două dintre cele mai puternice familii regale europene ale epocii. Tatăl ei, Alfred, Duce de Edinburgh, era fiul celebrei Regine Victoria, iar mama sa, Marea Ducesă Maria Alexandrovna, era fiica țarului Alexandru al II-lea al Rusiei. Astfel, Maria avea atât origine britanică, cât și rusă, fiind crescută într-un mediu aristocratic occidental, între Malta, Coburg și Londra, unde a primit o educație aleasă și a învățat mai multe limbi străine încă din copilărie.

La vârsta de 17 ani s-a căsătorit cu Ferdinand I al României, viitorul rege al României, ceremonia având loc în 1893 la Sigmaringen. Ferdinand provenea din Casa de Hohenzollern-Sigmaringen, aceeași dinastie din care făcea parte și Carol I al României, unchiul său și primul rege al României moderne. Deoarece Carol I nu avea copii, Ferdinand devenise moștenitorul tronului românesc.

Ferdinand I al României se născuse la 24 august 1865 în Sigmaringen și avea o fire foarte diferită de cea a Mariei, fiind rezervat, disciplinat, timid și extrem de conștiincios. În timp ce Maria era expansivă, energică și foarte sociabilă, Ferdinand prefera discreția și rigoarea, însă tocmai contrastul dintre ei a făcut ca perechea regală să fie atât de cunoscută și apreciată.

După căsătorie, Maria s-a mutat în România și a locuit mai ales la Castelul Peleș și la Palatul Cotroceni. La început adaptarea a fost dificilă, deoarece eticheta impusă de Carol I era foarte rigidă, iar România i se părea diferită de lumea aristocratică occidentală în care crescuse. Cu timpul însă, Maria s-a apropiat foarte mult de popor, a învățat limba română și a devenit una dintre cele mai iubite figuri din istoria țării.

Regina Maria a României a reușit să se integreze în poporul român într-un mod rar întâlnit pentru o regină europeană a acelei epoci, deoarece nu a rămas izolată în lumea rece a palatelor, ci a căutat permanent contactul direct cu oamenii obișnuiți. Deși venea din aristocrația britanică și rusă, a învățat limba română, a început să vorbească cu localnicii, să le înțeleagă obiceiurile și să se apropie de spiritul satului românesc. A devenit foarte cunoscută pentru faptul că purta costume populare românești, ii, marame și broderii tradiționale, nu doar la ceremonii oficiale, ci și în viața publică de zi cu zi, contribuind astfel la transformarea portului popular într-un simbol de mândrie națională.

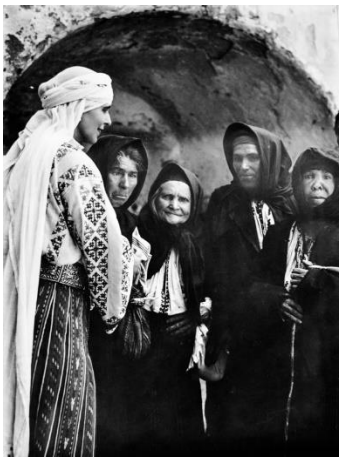

Regina mergea în sate, intra în casele țăranilor, vorbea cu femeile și copiii, asculta muzică populară, privea horele și dansurile tradiționale, iar uneori participa chiar ea la jocurile populare, lucru care impresiona enorm populația, deoarece oamenii nu erau obișnuiți să vadă o regină atât de apropiată și naturală. Spre deosebire de mulți aristocrați ai vremii, care păstrau o distanță rigidă față de popor, Maria avea o căldură umană și o naturalețe care îi făceau pe oameni să simtă că îi respectă sincer.

Notă: Imaginile provin din domenii publice gratuite, precum și din resursele: „Muzeului Național al Unirii Alba-Iulia”, „Arhivelor Naționale ale României”, precum și ale „Muzeului Vrancei”, cu acordul acestora.